

ærede Minister for de Adjektiver, med hvilke han karakteriserede min Kritik; jeg skal skænke den ærede Minister dem fuldt ud; det er dog ikke fordi jeg overfor den ærede Minister nærer saadanne Følelser, som det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) nærer overfor det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), paa ingen mulig Maade, og jeg har ogsaa haft Lejlighed til at sige, at jeg i mange Henseender sætter Pris paa Ministerens forskellige gode Egenskaber, men naar den ærede Minister kalder min Kritik løs og letbenet, kunde det interessere mig at vide, hvorledes han vilde karakterisere sin Imødegaaelse, derunder Gengivelse her af, hvad der staar i de officielle Papirer, som den ærede Minister har. Den ærede Justitsminister sagde forleden Dag til et Medlem her i Tinget, og har for øvrigt sagt det flere Gange, at en Paastand af vedkommende var løs og uvederhæftig. Jeg priser den ærede Kultusminister lykkelig, at han ikke i dette Øjeblik har den ærede Justitsminister til Modstander.

Jeg kommer dernæst til Embedet ovre i Aalborg. Der er her det meget behagelige, at Ministeren kender denne Sag til Bunds, ligesom jeg kender den til Bunds, baade det officielle og hvad der er foregaaet underhaanden. Ministeren bevidner det jo selv. Ministeren siger, at da han resolverede i Sagen, da gjorde han det udførligt. Da kunde han ikke nøjes med Ordet: „Tiltrædes“. Det er af gode Grunde. Han maatte give en udførlig Resolution, og han siger, det er, fordi han allerede den Gang læste, at der var nogle, som tænkte paa at ville gøre Halløj i denne Sag. Den Gang, Ministeren resolverede i Sagen, var der jo ikke andre, der kendte den end Ministeriet selv og Byraadet. Ved nu den ærede Minister, om der er nogen i Byraadet eller Byraadet som saadant eller Ministeriet selv, som vilde gøre Halløj i denne Sag. Den ærede Minister sagde, at han allerede den Gang læste, at der var nogen, der vilde gøre det. Vil den ærede Minister ikke oplyse, hvor han har læst det; jeg har nemlig ladet anstille Undersøgelser for at faa at vide, hvor Ministeren har læst saadant noget, og jeg er kommen til det Resultat, at det maa være i hans egen Samvittighed. Den ærede Ministers Fremstilling af, hvad der her er gaaet for sig ved Besættelsen af dette Embede, er fuld af meget store Unøjagtigheder og Misvisninger, og de blive ikke mindre, fordi Ministeren ikke kan komme langt frem i sin Tale,

uden at han skal hugge til mig. Den ærede Minister begyndte med at sige saaledes: „Byraadet bestaar af 20 Medlemmer, og ved Indstillingen . . . skiltes de paa Midten, idet 10 samledes om een Indstilling, og da Borgmesteren undlod at stemme, bleve disse 10 Flertal.“ Det er nu en logisk Tilsnigelse, naar den ærede Minister søger at bibringe Tilhørerne den Opfattelse, at den anden Halvdel, som han kalder den, kun fordi Borgmesteren ikke stemte, ikke kom til at raade over samme Antal som Flertallet. Den ærede Minister er ganske sikkert ikke uvidende om, at der i Byraadets Møde vare 18 Medlemmer til Stede, og da der vare 10 Stemmer imod at optage den udnævnte Jørgensen paa Indstillingen, og Borgmesteren ikke stemte, vil jeg overlade til den ærede Minister at regne ud, hvor mange der bleve tilbage. Men jeg ved, at de sammen med Borgmesteren, der ikke har stemt, og om hvem ingen, Ministeren heller ikke, ved, hvorledes han vilde have stemt, at det kan aldrig blive til 10. Hvad mener den ærede Minister, der vidende om disse Forhold drister sig til at sige, at det var den Omstændighed, at Borgmesteren undlod at stemme, der bevirkede, at de 10 Medlemmer bleve til Flertal? Jørgensen var den eneste af alle Ansøgerne, som blev bragt i Forslag, baade i Kommissionen, i Udvalget og i Byraadet, med det Resultat, at han alle Steder fik Flertallet imod sig. Da jeg talte første Gang, kom jeg til at sige, at „den eneste, som havde Udtalelse imod sig“. . . Jeg skulde have sagt Afstemning. Dette har Ministeren benyttet paa en højst aparte Maade, som jeg senere skal komme tilbage til. Det var den eneste, som havde Flertallet imod sig. Han var altsaa den eneste af disse 28, som man ved alle Instanser ved en positiv Afstemning havde bedt sig fritaget for. Det staar fast. Det kan den ærede Minister ikke modsige. Jeg bringer i ærede Medlemmers Erindring, at Byraadet indstillede ikke mindre end 8 Mand. Den ærede Minister siger, at den anden Halvdel — det er altsaa de 7, som efter den ærede Ministers Forklaring kun manglede Borgmesterens Stemme i at være 10 — havde en anden Indstilling, som *omfattede* den nævnte Lærer Jørgensen. Den ærede Minister giver det her Udseende af, at Mindretallets Indstilling var væsentlig forskellig fra Flertallets. Men den ærede Minister ved jo dog, at Mindretallet stod ganske sammen med Flertallet om de 8. Den eneste Forskel var jo netop Jørgensen, som Mindretallet vilde have med,